

Súd: Správny súd v Banskej Bystrici
Spisová značka: 23Sas/5/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0824100794
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Jitka Mlynarčíková, PhD.,
ECLI: ECLI:SK:SpSBB:2026:0824100794.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Banskej Bystrici v konaní pred sudkyňou JUDr. Ing. Jitkou Mlynarčíkovou, PhD., LL.M., v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX D. E., zast.: Advokátska kancelária Peter Ďurica s.r.o., so sídlom SNP 711/25, 990 01 Veľký Krtíš, IČO: 55 792 677, proti žalovanému: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8 - 10, 813 63 Bratislava, IČO: 30 807 484, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 31085 - 2/2024 – BA zo dňa 03. 07. 2024, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a .

II. Účastníkom konania právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Administratívne konanie

1. Žalobca žiadosťou zo dňa 20. 04. 2005 na predpísanom tlačive požiadal o priznanie úrazovej renty z titulu choroby z povolania zistenej dňa 21. 10. 2004.

2. Sociálna poisťovňa, ústredie ako orgán verejnej správy prvého stupňa rozhodnutím zo dňa 26. 08. 2005, číslo: 22 - 2300/2005 žalobcovi priznala od 21. 10. 2004 do 31. 10. 2004 nárok na úrazovú rentu v sume 3 998 Sk a od 01. 11. 2004 do 31. 12. 2004 nárok na úrazovú rentu v sume 11 265 Sk mesačne. Suma úrazovej renty bola súčasne predmetným rozhodnutím od 01. 01. 2005 zvýšená na sumu 12 115 Sk mesačne a od 01. 07. 2005 na celkovú sumu 13 024 Sk mesačne. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 13. 10. 2005. Podklad pre vydanie predmetného rozhodnutia tvorila lekárska správa posudkového lekára sociálneho poistenia zo dňa 06. 05. 2005 so záverom, že žalobca je osobou poškodenou na účely § 88 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“), lebo v dôsledku choroby z povolania má 80%-ný pokles pracovnej schopnosti s dátumom vzniku 21. 10. 2004. Posudkový lekár sociálneho poistenia uviedol, že u žalobcu sa jedná o profesionálnu chorobu z vibrácií so zmenami cievnymi, kostnými a incip. nervovými. Priznaná úrazová renta bola následne rozhodnutiami Sociálnej poisťovne, ústredie zvyšovaná v dôsledku valorizácie. Naposledy rozhodnutím zo dňa 22. 12. 2023, číslo: XXXXX - XXXX/XXXX - F. na sumu 923,30 eur mesačne od 01. 01. 2024.

3. Následne Sociálna poisťovňa, ústredie - oddelenie úrazových rent požiadala emailom dňa 23. 03. 2023 o oznámenie predpokladaného dátumu dovŕšenia dôchodkového veku žalobcom. Oddelenie dôchodkového poistenia Sociálnej poisťovne, ústredie v reakcii na túto žiadosť na tlačive uviedlo, že predpokladaný dôchodkový vek žalobcu je 63 rokov a 2 mesiace a tento dovŕši dňa 31. 05. 2024.

4. Sociálna poisťovňa - ústredie ako orgán verejnej správy prvého stupňa rozhodnutím zo dňa 22. 05. 2024, číslo: XXXXX - X/XXXX - F. podľa § 89a a § 112 ods. 2 a 6 zákona o sociálnom poistení rozhodla o zániku nároku žalobcu na úrazovú rentu priznanú rozhodnutím zo dňa 26. 08. 2005, číslo: 22 - 2300/2005 v dôsledku choroby z povolania zistenej dňa 21. 10. 2004, a to dňom 31. 05. 2024 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“). Na odôvodnenie uviedla, že žalobcovi zanikne nárok na úrazovú rentu priznanú citovaným rozhodnutím dňom 31. 05. 2024, odkedy dovŕši dôchodkový vek. Súčasne vzhľadom na to, že žalobca má nárok na úrazovú rentu za obdobie od 01. 05. 2024 do 30. 05. 2024, bola určená alikvotná suma úrazovej renty za mesiac máj 2024 v sume 893,60 eur. Napokon skonštatovala, že od mesiaca jún 2024 bude výplata úrazovej renty zastavená.

5. Na základe odvolania žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu zo dňa 05. 06. 2024 generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne ako odvolací orgán verejnej správy rozhodnutím zo dňa 03. 07. 2024, číslo: XXXXX - X/XXXX - F. v celom rozsahu zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie zo dňa 22. 05. 2024 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“). V odôvodnení odkázal na priebeh administratívneho konania vo veci priznania nároku na úrazovú rentu v dôsledku choroby z povolania zistenej dňa 21. 10. 2004. Uviedol, že oddeleniu úrazového poistenia a úrazových rent bolo oddelením dôchodkových dávok Sociálnej poisťovne, ústredie oznámené, že žalobca dovŕši predpokladaný dôchodkový vek (63 rokov a 2 mesiace) dňa 31. 05. 2024. V nadväznosti na túto informáciu došlo k vydaniu prvostupňového rozhodnutia, ktoré žalobca napadol odvolaním, nakoľko požaduje, aby mu úrazová renta bola vyplácaná aj naďalej, keďže pracovný úraz utrpel v auguste 2002. Po citácii § 88 ods. 1, § 89 ods. 6, § 89a, § 272 ods. 3 zákona o sociálnom poistení a § 195 ods. 1, § 198 ods. 1 písm. a) zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonník práce v znení účinnom od 25. 07. 2002 do 30. 06. 2003 (ďalej len „zákonník práce“) skonštatoval, že je nesporným priznanie nároku na úrazovú rentu v dôsledku choroby z povolania a sporný je okamih zániku tohto nároku. Nakoľko žalobcovi choroba z povolania bola zistená dňa 21. 10. 2004, t.j. za účinnosti zákona o sociálnom poistení, jej posudzovanie a nárokov z nej vyplývajúcich spadá výlučne do režimu tohto zákona. Podľa § 89a zákona o sociálnom poistení zaniká nárok na úrazovú rentu dovŕšením dôchodkového veku, a preto orgán verejnej správy prvého stupňa postupoval správne a v súlade so zákonom, keď rozhodol o zániku nároku žalobcu na úrazovú rentu. K poukazu žalobcu v odvolaní na utrpený pracovný úraz v auguste 2002 generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne uviedol, že žalobcovi z titulu pracovného úrazu zo dňa 15. 08. 2002 bola vyplatená náhrada za stratu na zárobku po skončení dočasnej pracovnej neschopnosti za obdobie od 15. 08. 2003 do 31. 12. 2003. Ďalej odkázal na potvrdenie pravdepodobného zárobku zo dňa 18. 09. 2003, v ktorom zamestnávateľ žalobcu poskytol informáciu o výške priemerného zárobku v rozhodnom období druhého kvartálu roku 2003, čo znamená, že podklady k výplате náhrady za stratu na zárobku po skončení dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnávateľ poskytol tak, ako to vyžadoval zákonník práce a § 272 ods. 3 zákona o sociálnom poistení. Pokiaľ bol žalobcovi priznaný ďalší nárok na úrazovú rentu z titulu inej poistnej udalosti ako choroby z povolania, v spisovom materiáli sa nenachádza rozhodnutie reflektujúce povinnosť ústredia, oddelenia úrazového poistenia a úrazových rent vydať rozhodnutie podľa § 89 ods. 6 zákona o sociálnom poistení o zlúčení nárokov z viacerých úrazových rent. Na uvedený postup je orgán verejnej správy povinný v zmysle Uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Sa/44/2016 - 50 zo dňa 29. 03. 2021, nakoľko § 179 ods. 1 písm. a) zákona o sociálnom poistení zaväzuje ústredie na vydanie rozhodnutia o úrazovej rente ako takej. Ak žalobcovi vznikol nárok na ďalšiu úrazovú rentu z titulu inej poistnej udalosti ako z choroby z povolania, postup ústredia, oddelenia úrazového poistenia a úrazových rent pri aplikácii § 89a bol správny s ohľadom na to, že žalobcovi vznikol nárok na ďalšiu úrazovú rentu tzv. transformáciou náhrady za stratu na zárobku po skončení dočasnej pracovnej neschopnosti v režime podľa § 272 a nie podľa § 88 zákona o sociálnom poistení. K zlúčeniu podľa § 89 ods. 6 zákona o sociálnom poistení nemalo dôjsť vzhľadom na rozdielne zákonné režimy obidvoch úrazových rent. V ďalšom poukázal na to, že prebiehajú súčasne dve odvolacie konania, pričom vo vzťahu k nároku na úrazovú rentu z titulu choroby z povolania, nárok na túto úrazovú rentu žalobcovi zaniká dovŕšením dôchodkového veku. Vo vzťahu k pracovnému úrazu zo dňa 15. 08. 2002 je situácia rozdielna, nakoľko žalobca pracovný úraz utrpel do 31. 12. 2003, teda pred účinnosťou a platnosťou zákona o sociálnom poistení. Napadnuté rozhodnutie bolo žalobcovi doručené dňa 25. 07. 2021.

Správna žaloba

6. Proti rozhodnutiu žalovaného podal žalobca na Správny súd v Banskej Bystrici správnu žalobu dňa 25. 09. 2024. Žalobca namietal dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia a rozhodnutia orgánu

verejnej správy prvého stupňa podľa § 191 ods. 1 písm. g) zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“), teda, že v konaní orgánu verejnej správy prvého stupňa došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré malo za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej. Podľa žalobcu orgán verejnej správy prvého stupňa v administratívnom konaní porušil čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, čl. 41 Charty základných práv Európskej únie, čl. 17 Odporúčania výboru ministrov Rady Európy Rec (2007) zo dňa 20. 06. 2007 o dobrej verejnej správe v nadväznosti na § 188 ods. 2, § 195 ods. 2, § 196 ods. 1, 2, § 199 ods. 1 zákona o sociálnom poistení. Podľa žalobcu nemožno v administratívnom konaní upustiť od vyžadovania aspoň minimálnych požiadaviek kladených na konania a rozhodnutia orgánu verejnej správy vyplývajúcich z Rezolúcie výboru ministrov Rady Európy (77) 31 zo dňa 28. 09. 1977 o ochrane jednotlivca v súvislosti s rozhodnutiami orgánu verejnej správy, resp. z odporúčania výboru ministrov Rady Európy Rec (2007) zo dňa 20. 06. 2007. Žalobca namietal, že došlo k porušeniu jeho základného práva ako účastníka konania na riadny proces. Bolo porušené právo žalobcu vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom pred vydaním prvostupňového rozhodnutia, právo byť informovaný o začatí konania, právo byť informovaný o podkladoch na vydanie rozhodnutia, právo vyjadriť sa k spôsobu ich získania a k ich obsahu, ako i právo byť vypočutý v administratívnom konaní. Tieto porušenia procesných práv neodstránil ani orgán verejnej správy druhého stupňa v odvolacom konaní. Podľa žalobcu nie je v súlade s právom na spravodlivý proces, aby si žalobca zisťoval, či je voči nemu vedené správne konanie, v akom je postavení, čo mu hrozí a aké dôkazy sú voči nemu produkované. S odkazom na § 185 ods. 4 zákona o sociálnom poistení upravujúcom začatie konania odo dňa, kedy príslušná organizačná zložka Sociálnej poisťovne urobila voči účastníkovi prvý úkon, žalobca namietal, že prvým úkonom voči účastníkovi konania nemôže byť až doručenie prvostupňového rozhodnutia. Na podporu svojej argumentácie poukázal na odbornú literatúru (Svoboda P., Ústavní základy správneho řízení v České republice. Praha: Linde, 2007, str. 280 - 281), uznesenie veľkého senátu správneho kolégia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Vs/1/2019 zo dňa 30. 04. 2019 bod 48, 49, 50, 51 a 55. Žalobca s poukazom na rozhodnutie R/66/1998 tiež namietal, že požiadal o vyhotovenie kópie spisu v predmetnej veci, avšak nebol mu poslaný úplný, žurnalizovaný spisový materiál.

7. Žalobca ďalej namietal dôvody na zrušenie napadnutých rozhodnutí orgánov verejnej správy podľa § 191 ods. 1 písm. c), d) a e) SSP. Na odôvodnenie uviedol, že žalovaná uskutočnila nesprávny výlučne gramatický právny výklad § 272 ods. 3 v spojení s § 89a zákona o sociálnom poistení v spojení s § 195 ods. 1, § 198 ods. 1 písm. a) Zákonníka práce v znení účinnom v rozhodnom období a žiadal správny súd, aby uskutočnil ich ústavne konformný výklad. Výklad citovaných ustanovení orgánmi verejnej správy je mimo zmyslu a účelu zákona o sociálnom poistení, pričom na roveň gramatickému výkladu je postavený teologický a systematický výklad, vrátane ústavne konformného výkladu, ktoré sú spôsobilé predstavovať korektív pri zistení obsahu a zmyslu aplikovanej právnej normy. V tejto spojitosti žalobca poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 295/2017. Žalobca mal za to, že má nárok na úrazovú rentu z titulu choroby z povolania aj po dovŕšení dôchodkového veku, nakoľko žalobcovi vznikla choroba z povolania ešte pred 15. 08. 2002 u zamestnávateľa, kde utrpel pracovný úraz, teda ešte pred účinnosťou zákona o sociálnom poistení (do 31. 12. 2003). Na preukázanie týchto skutočností žalobca uviedol, že predloží konajúcemu súdu listinné dôkazy a navrhuje výsluch odbornej osoby, čo žalobcovi nebolo umožnené v administratívnom konaní. Posudzovanie choroby z povolania a nárokov z nej vyplývajúcich nespadá výlučne do režimu zákona o sociálnom poistení. Na predmetnú vec sa podľa žalobcu nevzťahuje ustanovenie § 89a zákona o sociálnom poistení. Žalobca vo vzťahu k časti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, v ktorej sa uvádza, že v spisovom materiáli sa nenachádza rozhodnutie reflektujúce povinnosť Sociálnej poisťovne, ústredie vyplývajúcu z Uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Sa/44/2016-50 zo dňa 29. 03. 2021 vydať rozhodnutie podľa § 89 ods. 6 zákona o sociálnom poistení o zlúčení nárokov z viacerých úrazových rent namietal, že žalobca nezodpovedá za vedenie spisu orgánom verejnej správy a že nebol stranou konania vedeného pred Krajským súdom v Bratislave. K argumentácii žalovaného v napadnutom rozhodnutí ohľadom transformácie náhrady za stratu na zárobku po skončení dočasnej pracovnej neschopnosti na ďalšiu úrazovú rentu a záveru, že vzhľadom na rozdielne zákonné režimy úrazovej renty z titulu choroby z povolania a z titulu pracovného úrazu nemalo dôjsť k ich zlúčeniu, uviedol, že došlo k zlúčeniu obidvoch úrazových rent, čo sa nemôže pričítať na jeho ťarchu. Žalobca tiež namietal s odkazom na Rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 7/2017, že napadnutými rozhodnutiami orgánov verejnej správy bol porušený princíp proporcionality a princíp právnej istoty a legitímneho očakávania (čl. 1 ods. 1 Ústavy SR). Žalovaná mala podľa § 195 ods. 1, 2, 3 zákona o sociálnom poistení povinnosť

zistiť všetky právne rozhodné skutočnosti bez ohľadu na to, v čí prospech svedčia, na ten účel si mala obstarat' potrebné dôkazy a tieto náležite vyhodnotiť podľa § 209 ods. 4 zákona o sociálnom poistení. Podľa žalobcu nebolo vykonané potrebné dokazovanie a rozhodnutia sú vydané na základe skutkového stavu, ktorý nebol dostačujúci na riadne posúdenie veci. Žalobca poukázal na Nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 1826/11 zo dňa 07. 03. 2012 a na komentár k Ústave SR (Drgonec, J.: Ústava Slovenskej republiky - komentár, Heuréka 2004, str. 57-58). Žalobca požadoval nariadenie pojednávania vo veci a navrhol správne mu súdu, aby napadnuté rozhodnutie, ako i prvostupňové rozhodnutie zrušil a vec vrátil orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie. Pre prípad úspechu si uplatnil náhradu trov konania.

Vyjadrenie žalovanej

8. Žalovaná sa k správnej žalobe vyjadrila podaním zo dňa 11. 11. 2024, pričom poukázala na to, že žalobca utrpel dve poistné udalosti, a to pracovný úraz zo dňa 15. 08. 2002 a chorobu z povolania zistenú v roku 2004. Vo vzťahu k prvej poistnej udalosti z titulu pracovného úrazu žalobcu zo dňa 15. 08. 2002 žalovaná uviedla, že v prípade poistných udalostí vzniknutých pred dňom 31. 12. 2003 zákon č. 274/1994 Z.z. umožňoval zamestnávateľom, aby nároky vyplývajúce z poistných udalostí podľa Zákonníka práce v znení účinnom do 30. 06. 2003 vyplatila zaň Sociálna poisťovňa. Na základe oznámenia zamestnávateľa žalobcu o výške pravdepodobného priemerného zárobku žalobcu zo dňa 18. 09. 2003 Sociálna poisťovňa vyplatila žalobcovi náhradu za stratu na zárobku po skončení dočasnej pracovnej neschopnosti k 31. 12. 2003. Na základe žiadosti žalobcu zo dňa 04. 02. 2004 bol žalobcovi rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ústredie č. XX XX XX XX XX zo dňa 07. 05. 2004 priznaný nárok na úrazovú rentu. Na základe obdržanej informácie o tom, že žalobca dňa 31. 05. 2024 dovŕši dôchodkový vek, Sociálna poisťovňa, ústredie rozhodnutím č. 24497 - 2/2024 - BA zo dňa 22. 05. 2024 rozhodla o zániku nároku žalobcu na úrazovú rentu podľa § 89a zákona o sociálnom poistení. Na základe odvolania žalobcu žalovaná rozhodnutím č. 29141 - 2/2024 - BA zo dňa 03. 07. 2024 rozhodla tak, že napadnuté rozhodnutie zrušila a vec vrátila na nové konanie. Sociálna poisťovňa, ústredie bola orgánom verejnej správy druhého stupňa usmernená tak, že nakoľko pracovný úraz utrpel žalobca dňa 15. 08. 2002, t.j. pred nadobudnutím účinnosti zákona o sociálnom poistení, postup podľa § 89a zákona o sociálnom poistení bol nesprávny, keďže žalobcovi patrila náhrada za stratu na zárobku po skončení dočasnej pracovnej neschopnosti k 31. 12. 2003 tak, ako to vyžaduje ust. § 272 ods. 3 zákona o sociálnom poistení. Túto náhradu za stratu na zárobku bolo potrebné transformovať na úrazovú rentu, ktorá sa bude vyplácať žalobcovi aj po dovŕšení dôchodkového veku. Sociálna poisťovňa - ústredie bola v novom konaní orgánom verejnej správy druhého stupňa zaviazaná na to, aby pokračovala vo výplate úrazovej renty u žalobcu aj po dovŕšení dôchodkového veku. Sociálna poisťovňa, ústredie napriek usmerneniu orgánu verejnej správy druhého stupňa iba o pokračovaní vo výplate úrazovej renty v zmysle § 272 ods. 3 zákona o sociálnom poistení, vydala rozhodnutie č. 24497 - 7/2024 - BA zo dňa 24. 09. 2024, ktorým obsahovo naplnila usmernenie orgánu verejnej správy druhého stupňa zo zrušujúceho rozhodnutia a pokračuje vo výplate úrazovej renty priznanej rozhodnutím zo dňa 07. 05. 2004. Žalovaná uzavrela, že žalobcovi je priznaná transformovaná úrazová renta, ktorá sa mu v súlade s § 272 ods. 3 zákona o sociálnom poistení vypláca.

9. Vo vzťahu k druhej poistnej udalosti z titulu choroby z povolania zistenej v roku 2004 žalovaná uviedla, že sa jedná o inú situáciu, nakoľko choroba z povolania bola zistená za účinnosti zákona o sociálnom poistení, a preto bolo v administratívnom konaní potrebné pri rozhodovaní o žiadosti žalobcu postupovať podľa ustanovení cit. zákona. Zamestnávateľ v prípade choroby z povolania nevyplácal žalobcovi náhradu za stratu na zárobku po skončení dočasnej pracovnej neschopnosti, a to z dôvodu zmeny legislatívy zakladajúcej nárok žalobcu na úrazovú rentu nie podľa zákonníka práce, ale už podľa § 88 zákona o sociálnom poistení. Na to, aby mohla byť úrazová renta vyplácaná aj po dovŕšení dôchodkového veku, sa vyžaduje vyplácanie náhrady za stratu na zárobku po skončení dočasnej pracovnej neschopnosti k 31. 12. 2003 (§ 272 ods. 3 zákona o sociálnom poistení). V prípade úrazovej renty z titulu choroby z povolania nebola žalobcovi po skončení dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnávateľom vyplácaná strata na zárobku po skončení dočasnej pracovnej neschopnosti, čo je základná podmienka „transformácie“, ktorú nemožno opomenúť. V prípade choroby z povolania žalobcu ide o bežnú poistnú udalosť vzniknutú po nadobudnutí účinnosti zákona o sociálnom poistení, na ktorú sa musí vzťahovať aj § 89a tohto zákona, pričom žalobca bol o tejto skutočnosti upovedomený v poslednej vete výroku rozhodnutia zo dňa 26. 08. 2005 (rozhodnutie č. 22 - 2300/2005 – pozn. správneho súdu), proti ktorému nepodal odvolanie. V ďalšom žalovaná opísala rámcový postup pri podozrení na chorobu

z povolania so záverom, že na základe odborných vyšetrení aj v rámci kliniky pracovného lekárstva ako špecializovaného pracoviska s lekármi s odbornou spôsobilosťou v odbore pracovné lekárstvo boli zistené prvé známky choroby z povolania u žalobcu dňa 21. 10. 2004. Jediné klinika ako špecializované pracovisko je oprávnená rozhodovať o chorobe z povolania, ako aj o jej zistení, pričom toto určenie je pre Sociálnu poisťovňu záväzné (Rozsudok Krajského súdu Banskej Bystrici sp. zn. 26Sa/9/2021 - 46 zo dňa 03. 10. 2022). Tvrdenie, že u žalobcu vznikla choroba z povolania ešte pred 15. 08. 2002 označila žalovaná za nepreukázané a v rozpore s tvrdeniami kliniky o okamihu zistenia choroby z povolania. Žalobca doposiaľ nepreukázal iný skutkový stav, než klinika. Pokiaľ žalobca nesúhlasí s okamihom zistenia choroby z povolania, námietky je potrebné smerovať voči klinike a nie Sociálnej poisťovni, ktorá nie je oprávnená akokoľvek korigovať stanovisko kliniky. Posúdenie zlúčenia prípadných viacerých úrazových rent v napadnutom rozhodnutí bolo obsiahnuté nad rámec žalobcom podaného odvolania proti prvostupňovému rozhodnutiu, a to z dôvodu, že § 209 ods. 1 zákona o sociálnom poistení ukladá žalovanej povinnosť spoľahlivo a riadne zistiť skutočný stav veci. Žalovaná len poukázala na to, že nakoľko žalobca utrpel dve poistné udalosti, mohla byť nastolená otázka teoretického zlúčenia úrazových rent. K ich zlúčeniu však nemohlo dôjsť, nakoľko k poistným udalostiam došlo za účinnosti iných právnych predpisov, a to v prípade pracovného úrazu za účinnosti zákona č. 274/1994 Z.z. a v prípade choroby z povolania za účinnosti zákona o sociálnom poistení. Rozhodnutie podľa § 89 ods. 6 zákona o sociálnom poistení nebolo vydané a postup spočívajúci v nezlúčení úrazových rent a v rozhodnutí o zániku nároku na úrazovú rentu z titulu choroby z povolania bol správny. Pokiaľ žalovaná v napadnutom rozhodnutí odkazovala na Rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Sa/44/2016 - 50 zo dňa 29. 03. 2021, ide len o podpornú argumentáciu žalovanej o tom, že Sociálna poisťovňa je povinná vydať o vzniku, zmene a zániku nároku na úrazovú rentu (a teda aj o zlúčení úrazových rent podľa § 89 ods. 6 zákona o sociálnom poistení) rozhodnutie. Absencia rozhodnutia podľa § 89 ods. 6 zákona o sociálnom poistení nie je výsledkom nesprávneho vedenia spisového materiálu žalovanou, ale toho, že k zlúčeniu úrazových rent nedošlo. Žalovaná prijala úvahu, že pokiaľ súdna moc ukladá Sociálnej povinnosti povinnosť vydávať o zlúčení nárokov na úrazovú rentu samostatné rozhodnutie, ale takéto rozhodnutie sa v spisovom materiáli nenachádza, je zrejme že k zlúčeniu nedošlo. Na podporu správnosti svojho postupu ohľadom rozhodnutia o zániku úrazovej renty podľa § 89a zákona o sociálnom poistení žalovaná poukázala na Rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 44Sp/31/2012 zo dňa 21. 01. 2023. Ustanovenie § 89a zákona o sociálnom poistení bolo do zákona zavedené dňa 01. 08. 2006 a nadväzuje na zmeny v úrazovom poistení spočívajúce v zhodnotení doby poberania úrazovej renty na účely starobného poistenia. S odkazom na § 15 ods. 1 písm. f) zákona o sociálnom poistení žalovaná uviedla, že obdobie poberania úrazovej renty sa započítava do doby, ktorá je rozhodujúca na určenie starobného dôchodku, a preto je logické, že účelom je, aby nedochádzalo k duplicitnej výplate (teda k výplate starobného dôchodku, do ktorého je úrazová renta zahrnutá a k výplate úrazovej renty samotnej). Vo vzťahu k námietke žalobcu o porušení práva byť predvolaný na ústne pojednávanie a vyjadrovať sa ku všetkým rozhodujúcim skutočnostiam, žalovaná poukázala na § 196 ods. 6 zákona o sociálnom poistení a na Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/188/2020 zo dňa 24. 08. 2022 s tým, že nie je v právomoci právneho zástupcu určovať postup orgánu verejnej správy v konaní. K poukazu žalobcu na Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Vs/1/2019 zo dňa 30. 04. 2019 žalovaná uviedla, že sa týka nedávkového konania začatého z podnetu organizačnej zložky Sociálnej poisťovne, pričom dávkové konanie, ktorým je i konanie o úrazovej rente, sa zásadne začína podľa § 184 ods. 1 zákona o sociálnom poistení na základe žiadosti fyzickej osoby. Prvostupňové rozhodnutie zo dňa 22. 05. 2024 nie je potom výsledkom konania začatého z podnetu organizačnej zložky Sociálnej poisťovne, ale ide len o reflektovanie skutočnosti predstavujúcej dovŕšenie dôchodkového veku žalobcom, ktorá nastane na základe vis maior, a teda k zániku nároku na úrazovú rentu dôjde zo zákona. S odkazom na Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4SŽ/98 - 102/02 zo dňa 17. 12. 2002 a Rozsudok Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 10 SŽík/1/2020 zo dňa 24. 02. 2022 sa rozhodnutie orgánu verejnej správy nezrušuje len preto, aby sa zopakoval formálny, hoc správny proces, ktorý však neprinesie pre účastníka konania priaznivejší výsledok. Žalovaná tiež namietala, že jej ako orgánu verejnej správy druhého stupňa nebola v priebehu celého konania doručená žiadosť o vyhotovenie a zaslanie fotokópie administratívneho spisu. Žalovaná nesúhlasila s tým, aby správny súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania. Správnemu súdu navrhla, aby rozsudkom zamietol správnu žalobu a nepriznal žalobcovi náhradu trov konania.

10. Vyjadrenie žalovanej k správnej žalobe bolo žalobcovi doručené na zaujatie repliky dňa 27. 12. 2024. Žalobca v stanovenej lehote 15 dní od doručenia vyjadrenia žalovanej k správnej žalobe repliku nepodal.

Posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov

11. Správny súd v Banskej Bystrici ako vecne a miestne príslušný (§ 10 SSP a § 13 ods. 3 SSP) preskúmal správnu žalobou napadnuté rozhodnutie, prvostupňové rozhodnutie a postup, ktorý im predchádzal, nielen v rozsahu a z dôvodov uvedených v správnej žalobe, ale aj nad rozsah žalobných bodov, keďže sa jedná o správnu žalobcu v sociálnych veciach fyzickej osoby, kedy správny súd nie je viazaný žalobnými bodmi (§ 203 ods. 2 SSP a § 134 ods. 2 písm. d) SSP v spojení s § 6 ods. 2 písm. c) SSP). Správny súd vychádzal zo skutkového stavu v čase vydania rozhodnutia orgánu verejnej správy (§ 135 ods. 1 SSP v znení účinnom od 01. 07. 2023), pričom dospel k záveru, že správna žaloba nebola podaná dôvodne.

12. Správny súd vec prejednal na nariadenom pojednávaní dňa 09. 02. 2026, nakoľko účastníci konania žiadali jeho nariadenie (§ 107 ods. 1 písm. a) SSP). Splnomocnený právny zástupca žalobcu sa na nariadenom pojednávaní pridržal všetkých skutočností a právnej argumentácie uvedenej v správnej žalobe. Navyše poukázal na rozsudok Najvyššieho soudu SSR zo dňa 27. 06. 1974 sp. zn. 4Cz 15/74, rozsudok Najvyššieho správneho súdu SR zo dňa 24. 08. 2022 sp. zn. 7Ssk/113/2021 a rozsudok Správneho súdu v Košiciach zo dňa 20. 03. 2024 sp. zn. KE-10Sa/10/2022. Napokon navrhol, aby správny súd zrušil rozhodnutie žalovanej vydané prostredníctvom generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne, ako i rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa. Súčasne uplatnil i nárok na náhradu trov konania.

13. Poverená zástupkyňa žalovanej sa na nariadenom pojednávaní pridržala všetkých skutkových a právnych dôvodov, ktoré boli uvedené v rozhodnutiach orgánov verejnej správy, ako i vo vyjadrení žalovanej k správnej žalobe. Uviedla, že rozsudky, na ktoré poukázal právny zástupca žalobcu na pojednávaní na prejednávanú vec nedopadajú a navrhla správnu žalobu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietnuť. Náhradu trov konania neuplatňovala.

14. Podľa § 15 ods. 1 písm. f) zákona o sociálnom poistení (v znení účinnom v čase vydania napadnutého rozhodnutia) povinne dôchodkovo poistení sú na účely starobného poistenia fyzická osoba, ktorej sa vypláca úrazová renta priznaná podľa § 88 do dovŕšenia dôchodkového veku alebo do priznania predčasného starobného dôchodku.

15. Podľa § 88 ods. 1 a 6 zákona o sociálnom poistení (v znení účinnom v čase vydania napadnutého rozhodnutia) (1) Poškodený má nárok na úrazovú rentu, ak v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania má viac ako 40-percentný pokles schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť zamestnanca alebo činnosť osoby uvedenej v § 17 ods. 2 (ďalej len „pokles pracovnej schopnosti“) a nedovŕšil dôchodkový vek alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok. (6) Ak sú súčasne splnené podmienky nároku na výplatu viacerých úrazových rent z dôvodu viacerých pracovných úrazov alebo chorôb z povolania, vypláca sa iba jedna úrazová renta, a to tá, ktorej suma je vyššia alebo najvyššia. Na výplatu úrazovej renty platí § 81 ods. 1 druhá veta primerane.

16. Podľa § 89a zákona o sociálnom poistení (v znení účinnom v čase vydania napadnutého rozhodnutia) nárok na úrazovú rentu zaniká dňom dovŕšenia dôchodkového veku alebo dňom priznania predčasného starobného dôchodku.

17. Podľa § 112 ods. 2 zákona o sociálnom poistení (v znení účinnom v čase vydania napadnutého rozhodnutia) dávka sa odníme, ak zanikol nárok na dávku alebo ak sa zistí, že sa dávka priznala neprávom.

18. Podľa § 190 SSP ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

19. Predmetom prieskumu v danej veci je rozhodnutie žalovanej vydané generálnym riaditeľom Sociálnej poisťovne, ktorým potvrdila rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa o zániku nároku na rozhodnutím priznanú úrazovú rentu z titulu choroby z povolania zistenej dňa 21. 10. 2004, a to dňom 31. 05. 2024, kedy žalobca dovŕšil dôchodkový vek.

20. V predmetnej veci nebola spornou tá skutočnosť, že žalobca utrpel poškodenie zdravia v dôsledku choroby z povolania. Žalobca v správnej žalobe namietal, že choroba z povolania u neho vznikla do 31. 12. 2003, t.j. pred účinnosťou a platnosťou zákona o sociálnom poistení, a preto sa na nárok na úrazovú rentu z titulu choroby z povolania nemalo aplikovať ust. § 89a zákona sociálnom poistení, v zmysle ktorého dovŕšením dôchodkového veku nárok na úrazovú rentu zaniká.

21. Námetka žalobcu ohľadom dátumu určenia vzniku choroby z povolania nie je dôvodná. Preskúmaním obsahu administratívneho spisu správny súd zistil, že jeho súčasťou je i rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie zo dňa 26. 08. 2005, číslo: 22 - 2300/2005, ktorým bola žalobcovi, ktorý utrpel poškodenie zdravia v dôsledku choroby z povolania zistenej dňa 21. 10. 2004 podľa § 88 zákona o sociálnom poistení priznaná úrazová renta. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 13. 10. 2005. Právoplatné rozhodnutie orgánu verejnej správy tak zakladá právnu fikciu pravdy. Správny súd považoval deň 21. 10. 2004 ako dátum vzniku choroby z povolania u žalobcu za preukázaný.

22. V tejto spojitosti správny súd pre úplnosť dodáva, že rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie zo dňa 26. 08. 2005, číslo: 22 - 2300/2005 o priznaní úrazovej renty z titulu choroby z povolania bolo vydané na podklade lekárskej správy zo dňa 06. 05. 2005 posudkového lekára sociálneho poistenia, v ktorej sa ako dátum vzniku choroby z povolania uvádza deň 21. 10. 2004. Súčasťou predloženého administratívneho spisu je aj Hlásenie choroby z povolania alebo ohrozenia chorobou z povolania, ktoré došlo na Sociálnu poisťovňu, pobočka Veľký Krtíš dňa 13. 04. 2005 a v ktorom sa uvádza ako dátum prvého zistenia choroby z povolania deň 21. 10. 2004 a ako dátum priznania choroby z povolania deň 01. 03. 2005. Súčasťou administratívneho spisu je tiež lekárska správa doktorky G. A., v ktorej sa uvádza, že žalobca bol v októbri 2004 hospitalizovaný na oddelení pracovného lekárstva s podozrením na profesionálne poškodenie zdravia pri práci baníka s tým, že stav žalobcu bol napokon hodnotený ako profesionálne ochorenie obodované 800 bodmi. Aj z Oznámenia poistnej udalosti zo dňa 18. 04. 2005 vyplýva ako dátum zistenia choroby z povolania deň 21. 10. 2004. Správny súd nezistil z obsahu administratívneho spisu, že by bolo posúdenie podozrenia na chorobu z povolania a záver odborného stanoviska o určení vzniku choroby z povolania namietané.

23. Skutočnosť určenia dátumu vzniku choroby z povolania by mohla byť relevantná v prípade, ak by predmetom rozhodovania orgánov verejnej správy bolo rozhodnutie vo veci žiadosti žalobcu o priznanie úrazovej renty od 21. 10. 2004 podľa § 88 ods. 1 zákona o sociálnom poistení v dôsledku choroby z povolania zistenej dňa 21. 10. 2004, čo však nie je daný prípad. Predmetné rozhodnutie o priznaní úrazovej renty v dôsledku choroby z povolania zistenej dňa 21. 10. 2004 nadobudlo právoplatnosť, čo znamená, že je záväzná a nezmeniteľná. Inými slovami, orgán verejnej správy prvého stupňa a ani žalovaná v preskúmanom administratívnom konaní vo veci zániku nároku na právoplatným rozhodnutím priznanú úrazovú rentu v dôsledku dovŕšenia dôchodkového veku žalobcom (§ 89a zákona o sociálnom poistení) nemali dôvod a ani sa nemohli zaoberať skutkovými otázkami týkajúcimi sa určenia dátumu vzniku choroby z povolania.

24. Pokiaľ žalobca v správnej žalobe uviedol, že predloží vo väzbe na žalobcom namietané určenie dátumu vzniku choroby z povolania správneho súdu listinné dôkazy a navrhne výsluch odbornej osoby, takéto tvrdenie je vo vzťahu k predmetu súdneho prieskumu, ktorým je rozhodnutie generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne o zamietnutí odvolania žalobcu a potvrdení prvostupňového rozhodnutia o zániku nároku žalobcu na úrazovú rentu dňom 31. 05. 2024, t.j. dňom dovŕšenia dôchodkového veku žalobcom, bezpredmetné.

25. Pokiaľ právny zástupca žalobcu na nariadenom pojednávaní namietal, že sporým z hľadiska nároku žalobcu na úrazovú rentu sa javí okamih zistenia a okamih uznania choroby z povolania, správny súd uvádza, že predmetná žalobná námietka je nedôvodná. Správny súd postupom podľa § 204 SSP na nariadenom pojednávaní oboznámil obsah rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ústredie zo dňa 26. 08. 2005, číslo: 22-230/2005 vo veci posúdenia nároku žalobcu na úrazovú rentu, ktoré bola súčasťou administratívneho spisu. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 13. 10. 2005. Predmetným rozhodnutím Sociálna poisťovňa, ústredie žalobcovi, ktorý utrpel poškodenie zdravia v dôsledku choroby z povolania zo dňa 21. 10. 2004 priznal podľa § 88 zákona o sociálnom poistení nárok na úrazovú rentu od 21. 10. 2004 do 31. 10. 2004 v sume 3.998,- Sk a od 01. 11. 2004 do 31. 12. 2004 nárok na úrazovú rentu v sume 11.265,- Sk mesačne. Úrazová renta bola určená podľa § 89

ods. 1 – 3 zákona o sociálnom poistení. Z odôvodnenia predmetného rozhodnutia správny súd citoval časť v znení: „Podľa lekárskeho posudku Sociálnej poisťovne, pobočka Veľký Krtíš, vystaveného dňa 06. 05. 2005 má poškodený A. B., ktorý si uplatnil nárok na úrazovú rentu podaním žiadosti, ktorá bola doručená Sociálnej poisťovni, pobočka Veľký Krtíš dňa 20. 04. 2005, zistený pokles pracovnej schopnosti v rozsahu 80 %, čím spĺňa podmienku nároku na úrazovú rentu. Poškodený pracoval 17 rokov ako baník v podzemí. Jeho zdravotný stav je zhoršený, hospitalizovaný bol na OPL v Banskej Bystrici, kde mu 21. 10. 2004 zistili profesionálnu chorobu z vibrácií, obodovanú 800 bodmi. Je natrvalo vyradený z rizika vibrácií, chladu, a vlhka.“ Žalobca sa mýli, keď je toho názoru, že v predmetnom administratívnom konaní vo veci zániku nároku na úrazovú rentu bolo potrebné zisťovať, resp. je sporné, kedy bola zistená a kedy bola uznaná choroba z povolania. Sociálna poisťovňa ústredie vo veci posúdenia nároku na úrazovú rentu za dátum zistenia profesionálnej choroby žalobcu z vibrácií uviedla deň 21. 10. 2004 na podklade lekárskeho posudku Sociálnej poisťovne, pobočka Veľký Krtíš zo dňa 06. 05. 2005 s tým, že predmetné konanie bolo skončené nadobudnutím právoplatnosti jej rozhodnutia zo dňa 26. 08. 2005, proti ktorému žalobca nepodal opravný prostriedok, hoci tak urobiť mohol. Uvedenú skutočnosť potvrdil na nariadenom pojednávaní na otázku zákonnej sudkyne i splnomocnený právny zástupca žalobcu. V dôsledku skutočnosti, že žalobca proti nemu nepodal v zákonnej lehote odvolanie, nadobudlo právoplatnosť (dňom 13. 10. 2005), čo znamená, že dané rozhodnutie je záväzné a nezmeniteľné, pričom pre správny súd a jeho rozhodnutie vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 31085 - 2/2024 – BA zo dňa 03. 07. 2024 je rozhodujúci stav v čase vydania tohto rozhodnutia predmetným orgánom verejnej správy (§ 135 ods. 1 SSP).

26. Správny súd potom považoval za preukázané, že u žalobcu vznikla choroba z povolania dňa 21. 10. 2004, čo je dôvodom na aplikáciu zákona o sociálnom poistení, ktorý nadobudol účinnosť od 01. 01. 2004. Správny súd vo vzťahu k ust. § 89a zákona o sociálnom poistení za aplikácie ktorého v spojení s § 112 ods. 2 a 6 zákona o sociálnom poistení bolo vydané prvostupňové rozhodnutie uvádza, že predmetné ustanovenie, podľa ktorého zaniká nárok na úrazovú rentu dňom dovŕšenia dôchodkového veku alebo dňom priznania predčasného starobného dôchodku, bolo doplnené do zákona o sociálnom poistení od 01. 08. 2006 na základe článku I. bod 68 zákona č. 310/2006 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 310/2006 Z. z.“). Predmetné ustanovenie nadväzuje na zmeny v úrazovom poistení spočívajúce v zhodnotení doby poberania úrazovej renty na účely starobného poistenia [pozri § 15 ods. 1 písm. f) zákona o sociálnom poistení]. Stanovilo sa, že nárok na poberanú úrazovú rentu zaniká dňom, v ktorom poškodený (žalobca) dovŕšil dôchodkový vek alebo dňom, kedy mu bol priznaný predčasný starobný dôchodok. Z dôvodovej správy k zákonu č. 310/2006 Z. z. vyplýva, že poskytovanie úrazovej renty doživotne nie je odôvodnené vzhľadom na vekom obmedzenú možnosť fyzickej osoby pracovať, a preto sa navrhuje obmedziť nárok na úrazovú rentu dosiahnutím dôchodkového veku alebo priznaním predčasného starobného dôchodku. Zároveň sa navrhuje priznať poberateľovi úrazovej renty rovnaké nároky v dôchodkovom poistení ako poberateľovi invalidného dôchodku, t. j. započítavať obdobie poberania úrazovej renty do obdobia dôchodkového poistenia, čím dôjde aj k zohľadneniu poberania úrazovej renty v sume dôchodkovej dávky.

27. Námietku nedostatočného zistenia skutkového stavu orgánmi verejnej správy na riadne posúdenie veci, správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Žalobca v správnej žalobe neuviedol aké konkrétne dôkazy mal orgán verejnej správy obstaráť pred vydaním prvostupňového rozhodnutia a na preukázanie akých skutočností. Žalobca len všeobecne namietal, že žalovaná bola povinná zistiť pred vydaním rozhodnutia presne a úplne skutočný stav veci a právne rozhodné skutočnosti bez ohľadu na to, v čí prospech svedčia. Z obsahu administratívneho spisu, ako aj z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, vyplýva, že úrazová renta z titulu choroby z povolania zistenej dňa 21. 10. 2004 bola žalobcovi priznaná právoplatným rozhodnutím. Súčasne bola Sociálnej poisťovni, ústredie - oddeleniu úrazového poistenia a úrazových rent na základe jeho žiadosti poskytnutá informácia Sociálnou poisťovňou, ústredím - oddelením dôchodkových dávok o tom, že predpokladaným dátumom dovŕšenia dôchodkového veku žalobcom je dátum 31. 05. 2024, kedy žalobca dosiahne dôchodkový vek 63 rokov a 2 kalendárne mesiace. Orgány verejnej správy tak zistili skutkový stav dostatočne vo vzťahu k zodpovedaniu skutkovej otázky, či žalobca dovŕšil dôchodkový vek, a to so záverom, že žalobca dovŕši dôchodkový vek dňa 31. 05. 2024. Týmto mal orgán verejnej správy prvého stupňa podľa správneho súdu dostatočne zistený skutkový stav na to, aby mohol následne vyhodnotiť, či vznikom tejto skutočnosti zaniká žalobcovi ex lege od 31. 05. 2024 nárok na právoplatným rozhodnutím priznanú úrazovú rentu.

28. Žalobca ďalej namietal nesprávne právne posúdenie veci, pretože žalovaná mala uskutočniť na danú vec nesprávny právny výklad § 272 ods. 3 v spojení s § 89a zákona o sociálnom poistení a v spojení s § 195 ods. 1, § 198 ods. 1 písm. a) zákonníka práce. Správny súd považuje za potrebné uviesť, že nároky zamestnancov na náhradu škody v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania boli do 31. 12. 2003 uspokojované podľa zákonníka práce, a to zo zákonného poistenia zodpovednosti zamestnávateľa za škodu pri pracovnom úraze a pri chorobe z povolania, ktoré vykonávala Sociálna poisťovňa. Konštrukcia náhrady škody pri pracovných úrazoch a chorobách z povolania bola do zákonníka práce – zákona č. 311/2001 Z. z. prevzatá zo zrušeného zákonníka práce č. 65/1965 Zb. v znení noviel. Do konštrukcie náhrady škody pri pracovných úrazoch a chorobách z povolania v zmysle zákonníka práce podstatným spôsobom zasiahol zákon o sociálnom poistení – zákon č. 461/2003 Z. z., ktorý nadobudol účinnosť dňom 01. 01. 2004 a ktorý, okrem iného, v § 294, bod 27, zrušil pri zodpovednosti zamestnávateľa za škody pri pracovných úrazoch a chorobách z povolania ustanovenie § 195 ods. 5, v § 198 ods. 1 písm. a) – c) a §§ 199 – 213 zákonníka práce. S účinnosťou od 01. 01. 2004 bol inštitút náhrady škody na zdraví nahradený inštitútom úrazového poistenia, ktorý je upravený zákonom o sociálnom poistení ako jeden zo systémov sociálneho poistenia vykonávaného Sociálnou poisťovňou.

29. Preskúmaním obsahu administratívneho spisu správny súd zistil, že žalobca pred vznikom choroby z povolania (21. 10. 2004) utrpel ako baník v podzemí u zamestnávateľa Baňa dolina, akciová spoločnosť pracovný úraz (inú poistnú udalosť), a to dňa 15. 08. 2002, teda pred účinnosťou zákona o sociálnom poistení. Žalobca bol práceneschopný od 15. 08. 2002 do 14. 08. 2003. Strata na zárobku počas pracovnej neschopnosti a náhrada za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia bola vyplatená v poistnej organizácii a refundovaná v čiastke 169 395 Sk. Žiadosťou zo dňa 04. 02. 2004 si žalobca uplatnil nárok na priznanie úrazovej renty z titulu utrpeného pracovného úrazu. Rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ústredie zo dňa 07. 05. 2004, číslo: 11 04 01 37 29 bola žalobcovi priznaná úrazová renta z titulu pracovného úrazu zo dňa 15. 08. 2002 v sume 4 774 Sk mesačne s poukazom na § 88 a § 89 zákona o sociálnom poistení, a to na podklade lekárskej správy posudkového lekára sociálneho poistenia zo dňa 26. 02. 2004. Z obsahu administratívneho spisu mal správny súd preukázané i to, že Sociálna poisťovňa, pobočka Veľký Krtíš vyplatila žalobcovi stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti s nárokom od 15. 08. 2003 do 31. 12. 2003 spolu v sume 30 750 Sk a rozhodnutím zo dňa 19. 08. 2003, číslo: 61 03 31 2182 priznala žalobcovi čiastočný invalidný dôchodok od 15. 09. 2003 v sume 3 419 Sk mesačne.

30. Podľa § 272 ods. 3 prvá veta zákona o sociálnom poistení „sa náhrada za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti alebo pri uznaní invalidity alebo čiastočnej invalidity a náhrada za stratu na dôchodku, ktoré sa vyplácali k 31. decembru 2003, a nárok na ich výplatu trvá aj po tomto dni, považujú od 1. januára 2004 za úrazovú rentu, a to v sume, v akej patrili do 31. decembra 2003.“ Z obsahu administratívneho spisu vyplynulo skutkové zistenie, že žalobcovi k 31. 12. 2003 patrila náhrada za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti a táto mu bola aj vyplatená v sume 30 750 Sk. Podľa správneho súdu takéto zistenie vyplývajúce z obsahu administratívneho spisu, vychádzajúc z dikcie § 272 ods. 3 zákona o sociálnom poistení, preukazuje možnosť priznania nároku žalobcu na tzv. transformovanú úrazovú rentu podľa § 272 ods. 3 zákona o sociálnom poistení z titulu pracovného úrazu utrpeného dňa 15. 08. 2002. Uvedenú skutočnosť napokon potvrdila i žalovaná vo vyjadrení k správnej žalobe (str. 4), keď uviedla, že „pracovný úraz zo dňa 15. augusta 2002 utrpel žalobca pred nadobudnutím účinnosti zákona (o sociálnom poistení), postup podľa § 89a zákona bol nesprávny, keďže žalobcovi preukázateľne patrila náhrada za stratu na zárobku po skončení DPN ku dňu 31. decembra 2003 tak, ako to vyžaduje zákon v § 272 ods. 3 zákona. Preto bolo potrebné túto náhradu za stratu na zárobku tzv. transformovať na úrazovú rentu, ktorá sa bude vyplácať žalobcovi aj po dovŕšení dôchodkového veku.“ Správny súd uvádza, že samotná skutočnosť, že úrazová renta z titulu pracovného úrazu utrpeného žalobcom dňa 15. 08. 2002 (teda z titulu odlišnej poistnej udalosti) bola Sociálnou poisťovňou, ústredie v inom administratívnom konaní rozhodnutím zo dňa 07. 05. 2004, číslo: 11 04 01 37 29 priznaná s odkazom na nesprávne ustanovenie zákona o sociálnom poistení (§ 88 a § 89 zákona o sociálnom poistení namiesto § 272 ods. 3 zákona o poistení) nijako nespôsobuje nezákonnosť napadnutých rozhodnutí orgánov verejnej správy vydaných v administratívnom konaní vo veci zániku nároku žalobcu na úrazovú rentu z titulu choroby z povolania vzniknutej dňa 21. 10. 2004 vzhľadom na dosiahnutie dôchodkového veku.

31. Pokiaľ sa žalovaná v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zaoberala aj otázkou eventuálnej aplikácie ust. § 89 ods. 6 zákona o sociálnom poistení, ktoré upravuje výplatu iba jednej, a to

vyššej alebo najvyššej úrazovej renty v prípade, ak sú súčasne splnené podmienky nároku na výplatu viacerých úrazových rent z dôvodu viacerých pracovných úrazov alebo chorôb z povolania, správny súd dodáva, že ani uvedená skutočnosť v obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia neumožňuje správne mu súdu dospieť k záveru o jeho nezákonnosti. Žalovaná v odôvodnení napadnutého rozhodnutia poukazovala na to, že žalobca utrpel u svojho zamestnávateľa Baňa dolina, akciová spoločnosť dve poistné udalosti, a to pracovný úraz zo dňa 15. 08. 2002 (pred účinnosťou zákona o sociálnom poistení) a chorobu z povolania zistenú dňa 21. 10. 2004 (za účinnosti zákona o sociálnom poistení), na základe utrpenia ktorých boli žalobcovi priznané dve úrazové renty. Tieto skutkové zistenia žalovaná konfrontovala so skutkovým zistením, že nebolo vydané rozhodnutie podľa § 89 ods. 6 zákona o sociálnom poistení o zlúčení nárokov z viacerých úrazových rent, pričom uzavrela, že na takéto postup nebol dôvod, nakoľko ide o úrazové renty v zmysle rozdielnych zákonných režimov.

32. Správny súd z obsahu odôvodnenia rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ústredie zo dňa 26. 08. 2005, číslo: 22 - 2300/2005 o priznaní nároku na úrazovú rentu z titulu choroby z povolania od 21. 10. 2004 zistil, že Sociálna poisťovňa, ústredie poukazovala na to, že žalobcovi bolo dňa 07. 05. 2004 vydané rozhodnutie č. 11 04 01 37 29 vo vzťahu k priznaniu nároku na úrazovú rentu súvisiacu s pracovným úrazom v sume 4 774 Sk. Zároveň uviedla, že žalobcovi vznikol nárok aj na úrazovú rentu súvisiacu s chorobou z povolania, ktorá je vyššia ako úrazová renta súvisiaca s pracovným úrazom a poukázala na znenie § 89 ods. 6 zákona o sociálnom poistení. Správny súd by prekročil limity súdneho prieskumu dané predmetnou správnu žalobou pokiaľ by pristúpil k vyhodnocovaniu, či malo alebo nemalo byť vydané rozhodnutie podľa § 89 ods. 6 zákona o sociálnom poistení, pričom preskúmané rozhodnutie žalovanej vydané prostredníctvom generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne a prvostupňové rozhodnutie neboli založené na aplikácii cit. ustanovenia zákona o sociálnom poistení. Rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Sa/44/2016-50 zo dňa 29. 03. 2021, na ktoré vo väzbe na rozhodnutie o zlúčení úrazových rent poukazovala žalovaná v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, nie je pre správny súd záväzná, nakoľko sa nejedná o ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít. Podľa správneho súdu je podstatné to, že žalobca nenamietal faktický spôsob výplaty úrazových rent z titulu pracovného úrazu a choroby z povolania a nerozporoval ani to, že suma úrazovej renty priznaná z titulu choroby z povolania zistenej dňa 21. 10. 2004 je vyššia, než suma úrazovej renty z titulu pracovného úrazu zo dňa 15. 08. 2002. Žalobca v predmetnom správnom súdnom konaní v podstatnom namietal výlučne to, že mu mala byť napriek dovŕšeniu dôchodkového veku dňom 31. 05. 2024 vyplácaná naďalej úrazová renta priznaná z titulu choroby z povolania. Správny súd zdôrazňuje potrebu uvedomenia si predmetu súdneho prieskumu v danej veci, ktorý vymedzil sám žalobca a ktorým je preskúmanie zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy vydaných vo veci zániku nároku žalobcu na úrazovú rentu z titulu choroby z povolania dňom dovŕšenia dôchodkového veku. Predmetom súdneho prieskumu v posudzovanej veci nie sú rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ústredie vo veci vzniku, či zániku nároku žalobcu na úrazovú rentu z titulu inej poistnej udalosti, či vo veci zlúčenia úrazových rent z titulu viacerých poistných udalostí.

33. Správny súd pre úplnosť dodáva, že žalovaná vo vyjadrení k správnej žalobe zo dňa 11. 11. 2024 uviedla, že rozhodnutie zo dňa 22. 05. 2024, číslo: XXXXX-X/XXXX-XX, ktorým Sociálna poisťovňa, ústredie rozhodla o zániku úrazovej renty z titulu pracovného úrazu utrpeneho dňa 15. 08. 2002 v dôsledku dovŕšenia dôchodkového veku, zrušila na podklade odvolania žalobcu, a to rozhodnutím zo dňa 03. 07. 2024, číslo: XXXXX-X/XXXX-XX. Orgán verejnej správy druhého stupňa nasmeroval administratívne konanie pred Sociálnou poisťovňou, ústredie na to, že pracovný úraz žalobca utrpel pred nadobudnutím účinnosti zákona o sociálnom poistení (15. 08. 2002), a preto v danom prípade postup v zmysle zániku úrazovej renty v režime ust. § 89a zákona o sociálnom poistení bol nesprávny a je potrebné pokračovať vo výplate tzv. transformovanej úrazovej renty podľa § 272 ods. 3 zákona o sociálnom poistení (z titulu pracovného úrazu). Z obsahu administratívneho spisu správny súd zistil, že Sociálna poisťovňa, ústredie v ďalšom konaní vo veci nároku žalobcu na úrazovú rentu z titulu utrpeného pracovného úrazu napriek tomu, že bolo orgánom verejnej správy druhého stupňa usmernené výlučne iba v tom, aby pokračovala vo faktickej výplate tzv. transformovanej úrazovej renty v zmysle § 272 ods. 3 zákona o sociálnom poistení, rozhodnutím zo dňa 24. 09. 2024, číslo: XXXXX-X/XXXX-XX rozhodla, že žalobca, ktorý utrpel poškodenie zdravia v dôsledku pracovného úrazu zo dňa 15. 08. 2002 má podľa § 272 ods. 3 zákona o sociálnom poistení od 01. 01. 2004 nárok na úrazovú rentu v sume 226,42 eur mesačne, následne valorizovanú v zmysle príslušných právnych predpisov naposledy od 01. 01. 2024 v sume 559,80 eur mesačne. Správny súd poukazuje na to, že ani rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie zo dňa 24. 09. 2024, číslo: XXXXX-X/XXXX-XX nie je predmetom tohto súdneho prieskumu.

Rozhodujúcou skutočnosťou pri právnom nazeraní žalovanej na trvanie nároku žalobcu na úrazovú rentu z titulu utrpeného pracovného úrazu bolo to, že poistná udalosť vznikla pred účinnosťou zákona o sociálnom poistení, a to dňa 15. 08. 2002, a preto sa pokračuje vo výplate tzv. transformovanej úrazovej renty. Na podklade vyššie uvedenej skutočnosti je však v prejednávanej veci podľa správneho súdu podstatné to, že poistná udalosť z titulu choroby z povolenia vznikla za účinnosti zákona o sociálnom poistení, a to dňa 21. 10. 2004, a preto priznanie úrazovej renty rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ústredie bolo vykonané v režime zákona o sociálnom poistení v zmysle § 88 a § 89 cit. zák. a do režimu zákona o sociálnom poistení patrí aj postup pri zmene skutočností (dovŕšenie dôchodkového veku) rozhodujúcich na nárok na túto dávku. Aplikácia ust. § 89a zákona o sociálnom poistení v spojení s § 112 ods. 2 a 6 cit. zák. je potom v posudzovanom prípade, za situácie preukázania skutočnosti dovŕšenia dôchodkového veku žalobcom, opodstatnená.

34. Žalobca v správnej žalobe vzniesol i námietky procesného charakteru. Na odôvodnenie uviedol, že prvý úkon, ktorý bol voči nemu urobený zo strany orgánu verejnej správy prvého stupňa v predmetnom administratívnom konaní vo veci zániku jeho nároku na úrazovú rentu z dôvodu choroby z povolenia, bolo až doručenie prvostupňového rozhodnutia. Žalobca nebol informovaný o začatí administratívneho konania a nemal tak možnosť vyjadriť sa k podkladom prvostupňového rozhodnutia, spôsobu ich zistenia a prípadne navrhnúť ich doplnenie a tiež nebol v administratívnom konaní vypočutý. Správny súd vyhodnotil tieto žalobné námietky ako nedôvodné.

35. Podľa § 172 ods. 1 zákona o sociálnom poistení sa na konanie vo veciach sociálneho poistenia ani na konanie vo veciach starobného dôchodkového sporenia v rozsahu upravenom zákonom o sociálnom poistení nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní. V zmysle uvedeného sa neuplatňuje na konanie vo veciach sociálneho poistenia ani ust. § 33 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“), v zmysle ktorého je správny orgán povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie a ani ust. § 21 ods. 1 správneho poriadku upravujúce ústne pojednávanie.

36. V konaní vo veciach sociálneho poistenia a vo veciach starobného dôchodkového sporenia rozhoduje o právach a povinnostiach účastníkov týchto právnych vzťahov Sociálna poisťovňa. Správny súd uvádza, že konanie vo veciach sociálneho poistenia je konanie v dávkových veciach sociálneho poistenia (dávkové konanie) a iné konanie (nedávkové konanie). Predmetom dávkového konania je rozhodovanie o dávkach (§ 172 ods. 4 zákona o sociálnom poistení). Predmetom nedávkového konania je rozhodovanie o vzniku, prerušení a zániku sociálneho poistenia v sporných prípadoch, o poistnom v sporných prípadoch, o príspevkoch na starobné dôchodkové sporenie v sporných prípadoch, o pokute, o penále, o povinnosti vrátiť dávku alebo jej časť podľa § 236 alebo o povinnosti nahradiť neprávom vyplatenú sumu na dávku podľa § 237, o povolení splátok dlžných súm poistného, príspevkov na starobné dôchodkové sporenie, pokuty, penále a ostatných dlžných súm podľa § 237a. Za podmienok ustanovených zákonom o sociálnom poistení sa z úrazového poistenia poskytujú úrazové dávky, a to okrem iného i úrazová renta (§ 13 ods. 3 písm. b) zákona o sociálnom poistení). Podľa § 179 ods. 1 písm. a) zákona o sociálnom poistení do pôsobnosti ústredia patrí rozhodovať v prvom stupni okrem iného aj o úrazovej rente, ako o dávke z úrazového poistenia, a preto sa jedná o dávkové konanie. Dávkové konanie o zmene poskytovania dávky alebo sumy už priznanej dávky sa začína na základe písomnej žiadosti fyzickej osoby, ktorá si uplatnila nárok na dávku a nárok na výplatu dávky alebo z podnetu organizačnej zložky Sociálnej poisťovne (§ 184 ods. 3 zákona o sociálnom poistení). Konanie, ktoré sa začína na podnet organizačnej zložky Sociálnej poisťovne, je začaté odo dňa, keď príslušná organizačná zložka Sociálnej poisťovne urobila voči účastníkovi konania prvý úkon (§ 185 ods. 4 zákona o sociálnom poistení).

37. Správny súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že orgán verejnej správy prvého stupňa vydal prvostupňové rozhodnutie potom ako v reakcii na jeho žiadosť obdržal informáciu o predpokladanom dátume dovŕšenia dôchodkového veku žalobcom dňa 31. 05. 2024. Hypotéza právnej normy § 89a zákona o sociálnom poistení predvída, že nastane právna skutočnosť, a to dovŕšenie dôchodkového veku alebo priznanie predčasného starobného dôchodku, s ktorou sa spája zánik nároku na úrazovú rentu. Dosiahnutie určitého veku (dôchodkového veku) je právnou skutočnosťou nezávislou od vôle osoby, s ktorou zákon o sociálnom poistení spája určité právne následky. Podľa § 293fw, prvá veta pred bodkočiarkou zákona o sociálnom poistení sa dôchodkový vek poistenca narodeného pred

rokom 1967 určí podľa prílohy č. 3a, ak cit. zákon v § 274 neustanovuje inak. Podľa správneho súdu žiadne z procesných práv žalobcu nebolo v administratívnom konaní ukrátené, a to ani z pohľadu optiky princípov dobrej verejnej správy, na ktoré žalobca poukazoval v správnej žalobe. Dôchodkový vek žalobcu jasne vyplýva z prílohy č. 3a k zákonu o sociálnom poistení (63 rokov a 2 mesiace). Nesprávna predstava žalobcu o právnych následkoch právnej skutočnosti (v plynutí času) a dožití sa veku 63 rokov a 2 mesiace (nenastúpenie zániku nároku na úrazovú rentu z titulu choroby z povolania) je tzv. negatívny právny omyl žalobcu, ktorý je bez právnej relevancie vo vzťahu k zákonnosti napadnutých rozhodnutí orgánov verejnej správy, nakoľko neznalosť zákona nikoho neospravedľuje. Pokiaľ žalobca v správnej žalobe poukazoval na právny názor vyslovený v Uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veľkom senáte správneho kolégia sp. zn. 1Vs/1/2019 zo dňa 30. 04. 2019, správny súd tento považuje za nepriliehavý v danej veci a poukazuje na to, že v danom prípade sa jednalo o nedávkové konanie, a to o zánik povinného nemocenského a povinného dôchodkového poistenia, čo nie je prejednávaný prípad. Z obsahu administratívneho spisu správny súd napokon tiež zistil, že žalobca využil svoje oprávnenie podať proti prvostupňovému riadne doručenému rozhodnutiu opravný prostriedok (odvolanie) zo dňa 05. 06. 2024, v rámci ktorého sa k veci vyjadroval a žiadal, aby mu bola i naďalej vyplácaná úrazová renta tak, ako doposiaľ, nakoľko sa mu stal pracovný úraz v auguste v roku 2002. Z obsahu podaného odvolania nevyplýva, že by žalobca vzniesol akékoľvek návrhy na doplnenie dokazovania, resp., že by rozporoval skutkový záver spočívajúci v dosiahnutí dôchodkového veku dňom 31. 05. 2024. Z obsahu podaného odvolania vyplýva výlučne len to, že žalobca sa domáha ďalšieho vyplácania úrazovej renty napriek skutočnosti, že táto sa viaže k utrpenému poškodeniu zdravia žalobcom v dôsledku choroby z povolania zistené dňa 21. 10. 2004 a nie k utrpenému poškodeniu zdravia v dôsledku pracovného úrazu zo dňa 15. 08. 2002.

38. V rámci procesných námietok žalobca namietal, že požiadal o vyhotovenie kópie spisu v predmetnej veci, avšak nebol mu poslaný úplný, žurnalizovaný spisový materiál. Správny súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že žalobca podaním zo dňa 15. 08. 2024 v zastúpení splnomocneným právnym zástupcom požiadal o vyhotovenie elektronickej kópie administratívnych spisov. Sociálna poisťovňa, ústredie - oddelenie úrazového poistenia a úrazových rent v reakcii na žiadosť uviedla, že z dôvodu objemnosti dát elektronickej formy spisu kópiu prvostupňové spisovej dokumentácie zasiela poštovou prepravou. Súčasťou administratívneho spisu je aj doručka. Žalobca neuvádza, čo konkrétne mu zo spisovej dokumentácie nebolo doručené (aké listiny) a ak dopad na zákonnosť napadnutých rozhodnutí orgánov verejnej správy mala mať okolnosť absencie doručenia bližšie nekonkretizovaných listín z obsahu administratívneho spisu. Správny súd uvádza, že mu boli žalovanou predložené administratívne spisy v takom obsahu, aby tieto umožňovali súdny prieskum napadnutých rozhodnutí.

39. Pokiaľ bolo na nariadenom pojednávaní právnym zástupcom žalobcu poukazované na súdne rozhodnutia, správny súd uvádza, že tieto sú na prejednávanú vec nepriliehavé. Vo vzťahu k rozsudku Najvyššieho súdu SSR zo dňa 27. 06. 1974, sp. zn. 4Cz 15/74 správny súd uvádza, že choroba z povolania bola u žalobcu zistená dňa 30. 12. 1970, a teda sa jedná o odškodňovanie chorôb z povolania v zmysle Zákonníka práce, čo nie je prejednávaný prípad. Pokiaľ sa jedná o rozsudok Najvyššieho správneho súdu sp. zn. 7Ssk/113/2021 zo dňa 24. 08. 2022, správny súd uvádza, že z neho vyplýva, že okamihom zistenia choroby z povolania v zmysle § 84 ods. 1 zákona o sociálnom poistení je okamih, odkedy bolo odborné lekárske ustálené, že zamestnanec trpí určitým poškodením zdravia, aj keď jeho charakter choroby z povolania sa ustáli až neskôr (bod 12.). V prípade žalobcu bol týmto okamihom deň 21. 10. 2004, čo bolo ustálené vo veci posúdenia nároku žalobcu na úrazovú rentu. Predmetný rozsudok Najvyššieho správneho súdu SR nerieši situáciu prehodnocovania okamihu zistenia choroby z povolania vo veci zániku nároku na už právoplatným rozhodnutím priznanú úrazovú rentu v dôsledku dovŕšenia dôchodkového veku (§ 89a zákona o sociálnom poistení). Nepriliehavý je i odkaz na rozsudok Správneho súdu v Košiciach sp. zn. KE-10Sa/10/2022 zo dňa 20. 03. 2024, ktorý sa vzťahuje na tzv. úrazovú rentu, o ktorú však v prejednávanom prípade nejde.

40. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti správny súd nevidel dôvody pre zrušenie správnu žalobou napadnutého rozhodnutia žalovanej, a preto správnu žalobu ako nedôvodnú podľa ust. § 190 SSP v spojení s § 199 ods. 3 SSP zamietol.

41. O náhrade trov konania rozhodol správny súd tak, že žiadnemu z účastníkov konania trovy nepriznal, a to z dôvodu, že žalobca v konaní nemal úspech, a preto mu nepatrí náhrada trov konania v zmysle

§ 167 ods. 1 SSP a contrario. Žalovaná bola síce v konaní úspešná, avšak správny súd aplikujúc ustanovenie § 168 SSP nezistil žiadne výnimočné dôvody, pre ktoré by bolo možné spravodlivo žiadať od žalobcu, aby žalovanej uhradil vzniknuté trovy v súvislosti s týmto súdnym konaním.

Poučenie:

P o u č e n i e: Doručený rozsudok je právoplatný (§ 145 ods. 1 SSP).

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú môže podať účastník konania, ak bolo rozhodnuté v jeho neprospech (§ 438 ods. 1 SSP, 439 ods. 1 SSP, § 439 ods. 2 SSP a contr.).

Kasačná sťažnosť musí byť podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia Správneho súdu v Banskej Bystrici oprávnenému subjektu (§ 443 ods. 1 SSP).

Kasačná sťažnosť sa podáva na správnom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal (§ 444 ods. 1 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený vyššie pod písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym z súdom.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť: a) označenie napadnutého rozhodnutia, b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"), d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom.

Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom (§ 449 ods. 1 SSP). Podľa § 449 ods. 2 SSP povinnosti podľa § 449 ods. 1 SSP neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) (správna žaloba v sociálnych veciach) a d) SSP (správna žaloba vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia),
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.

Kasačnú sťažnosť je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.